

БЕЛАРУСЬКІ

ГАЗЕТА ўзнагароджана ганаровай граматай Вярхоўнага савета БССР

ЧАЦВЕР

4

КРАСАВІКА

№ 9(1673)

'91

УНІВЕРСІТЭТ

ГАЗЕТА БЕЛАРУСКАГА
ОРДЭНА
ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА
СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА.

ЧЫРВОНЫ РАДОК

Новае падраздзяленне дзейнічае ў нашым універсітэце з пачатку бягучага года — навукова-даследчая лабараторыя спектраскапіі пры кафедры лазернай фізікі і спектраскапіі. Тое, як фармулюецца асноўны навуковы напрамак работы НДЛ, стварае ўражанне, што яе супрацоўнікі займаюцца чымсьці надзвычай цікавым і карысным. Набыццё павебра ў лёгкіх і паспрабуюць прачытаць: даследаванне аптычных і спектраскапічных уласцівасцей дынамічных структур піра- і пьезаэлектрычных асяроддзяў і іх кампазіцый, стварэнне на іх аснове макетаў дэтэктараў аптычных сігналаў. Вось так!

* * *

Ні на месяц не спыніліся ў гэтым навучальным годзе замежныя паездкі па абмену вопытам супрацоўнікаў і выкладчыкаў універсітэта. Сакавік не выключэнне. 12.03 накіравалася ў Японію для ўдзелу ў пасяджэнні фізічнага таварыства гэтай краіны і для правядзення сумеснай навукова-даследчай работы загадчык лабараторыі НДІ ЯП Ірына Якаўлеўна ДУБОУСКАЯ.

Таксама, як яна, два месяцы, толькі ў польскім горадзе Любліне, правядзе камандзіроўку дацэнт кафедры дзяржаўнага права і савецкага будаўніцтва юрфака Аляксандр Яўгенавіч ВАШКЕВІЧ.

ПА САКРЭТУ УНІВЕРСІТЭТУ

СКБ

у пошуках СП

Красавік падарыць нашаму гораду «Мінскі кірмаш: вясна-91». Сярод яго ўдзельнікаў — спецыяльнае канструктарска-тэхналагічнае бюро БДУ з вопытнай вытворчасцю.

Госці кірмаша будуць мець магчымасць пазнаёміцца з разнастайнай прадукцыяй СКБ. З індывідуальнымі дазіметрамі, напрыклад, гама-радыёметрамі, рэнтгенаўскім інтраскопам, з дапамогай якога можна паменшыць дозу ад аднаго рэнтгенаўскага абследавання ў 500 разоў — прадукцыяй, так неабходнай сёння Беларусі. Вучоныя бюро не забываюцца і на праблемы прамысловасці. Імі распрацаваны ўстаноўкі высокага ціску для заліўкі малых аб'ёмаў пенаполіурэтана, якія карыстаюцца попытам у радыёэлектроннай, электратэхнічнай і лёгкай прамысловасці, у аўтамабільнай і абутковай вытворча-

сці. Сусветнага ўзроўню распрацоўкі і выканання дасягае створаная ў СКБ з ВВ сістэма дыстанцыйнага зандзіравання «Гама-2 відэа», якая дазваляе з борта касмічнага апарата атрымліваць унікальную інфармацыю аб геалагічных асаблівасцях і экалагічным стане розных раёнаў Зямлі. Атрыманая даная можна аналізаваць непасрэдна ў космасе. Сістэма ўжо добра зарэкамендавала сябе пры правядзенні міжнародных эксперыментаў і можа выкарыстоўвацца не толькі саветкімі арбітальнымі станцыямі.

Супрацоўнікі спецыяльнага канструктарска-тэхналагічнага бюро чакаюць ад кірмаша не толькі сустрач з пакупнікамі, але і шанцаў для заключэння выгадных дагавораў і кантрактаў і для стварэння сумесных прадпрыемстваў (СП).

Шапенгаўэра набылі?

28 сакавіка ў галоўным корпусе універсітэта быў арганізаваны продаж кніг з серыі сусветнай культуры, што з'явіліся ў выдавецтве «Глобус» АН БССР. Іх аўтары — папулярныя ў Еўропе філосафы, якія ў нашай краіне раней не выдаваліся. Пакупнікам былі прапанаваны творы А. Шапенгаўэра ў двухтомніку «Афарызмы жыццёвай мудрасці» (кошт 7 рублёў) і С. Кьеркегора — «Страх і трапятанне» (2,5 рубля).

— Ну як, купляюць? — пытаюся ў маладога хлопца-прадаўца.

— Купляюць. Але калі б разгарнуць продаж у корпусе, дзе вучацца будучыя філосафы, ахвотнікаў папоўніць уласную бібліятэку, напэўна, было б больш...

Плануецца, што частка грошай, атрыманых ад продажу філасофскіх прац, пойдзе на далейшае развіццё кнігавыдавецтва, у тым ліку твораў славетных пісьменнікаў і філосафаў. Значыць, кнігапродаж ва універсітэце не быў апошнім. Тым, хто не трапіў на яго, раю больш пільна сачыць за аб'явамі і пазбягаць адчаю.

Л. ПРАЎЛОЦКАЯ.

Татцяна ЕЛІСЕЕВА — будучы матэматык. Але на гэтым фотаздымку яна, здаецца, больш нагадвае артыстычную асобу, чым уладальніца цвёрдай логікі. Гэта нездарма: адно з самых моцных захапленняў студэнткі другога курса механіка-матэматычнага факультэта — ігра на фартэпіяна.

Фота А. ГУСАКА.

ВІНШУЕМ

ПЕРАМАГЛА ГЕАГРАФІЯ

Нарэшце дайшла чарга і да геаграфіі. З гэтага навучальнага года яна ўключана ў праграму школьных алімпіяд. Есць ужо пераможцы раённых і абласных спаборніцтваў, якія на мінулым тыдні змагаліся за першыя месцы ў рэспубліцы.

29 сакавіка, на закрыцці першай рэспубліканскай алімпіяды школьнікаў па геаграфіі, якая праходзіла на геаграфічным факультэце БДУ, былі названы і ўзнагароджаны лепшыя з 63 прэзідэнтаў. Шасцёра з іх — вучні 11 класа — ужо сёння, калі маюць жаданне, могуць лічыць сябе студэнтамі БДУ: за перамогу і прызвання месцы ў выпускным класе універсітэта падарыў ім права паступаць сюды без уступных экзаменаў.

Пераможцам ва ўсіх класах уручаны таксама членскія білеты геаграфічнага таварыства СССР.

Удзельнікі алімпіяды спаборнічалі ў двух тэмах — тэарэтычным і практычным. Валерый Станіслававіч АНОШКА, старшыня геаграфічнага таварыства БССР, які ўзначальваў журы алімпіяды, прызнаў ад імя ўсіх 18 яго членаў, што яны, выкладчыкі універсітэта і педагогічнага інстытута, былі па-добраму здзіўлены высокім узроўнем геаграфічных ведаў школьнікаў. Тыя не толькі прадэманстравалі, што добра разбіраюцца ў праблемах навукі, якая ніколі не карысталася сапраўднай пашанай з боку школьнай праграмы, але і самі быццам прывезлі з сабою ўсю шырыню беларускай геаграфіі. Сярод пераможцаў алімпіяды — вучні школ Віцебска і Гомеля, Століна і Чэрвеня, Баранавічаў і Ляхавічаў, Навагрудка і Наваполацка, Карэлічаў і Новалукомля.

Вольга МІХНОВІЧ, пераможца ў 11 класе, вучыцца ў 7-й сярэдняй школе г. Наваполацка. Ці ўбачым мы яе ў будучым верасні сярод студэнтаў БДУ?

— Я такая разгубленая зараз, што пакуль нічога пэўнага сказаць не магу, — прызнаецца Оля. — Шчыра кажу, не чакала сваёй перамогі, думала, што яна дастанецца першаму ў нашай вобласці, дзе я заняла другое месца. Цяпер буду рыхтавацца да ўсесаюзнай алімпіяды, якая пройдзе ў сярэдзіне красавіка ў Керчы. А потым падумаю пра паступленне...

Аперацыя «Пешаход»

ДАІ ПАВЕДАМЛЯЕ

Шмат змен перажылі мы за першыя месяцы бягучага года. А вось сітуацыя на нашых дарогах гэта не датычыць: лічбы дарожна-транспартных здарэнняў паказваюць, што там усё паранейшаму. 110 здарэнняў адбылося на мінскіх вуліцах за студзень і люты, пры гэтым 10 чалавек загінула і 115 паранена. Аднолькава вінаватыя ва ўсіх гэтых

выпадках і вадзіцелі, і пешаходы: з-за парушэнняў апошніх загінула 4 чалавекі і паранена 59 у 62 здарэннях.

Як звычайна, у ганебным спісе парушальнікаў правілаў дарожнага руху дастаткова студэнтаў і супрацоўнікаў БДУ. У новым годзе сярод іх — А. Шчэрбак, студэнт, В. Б. Крашэўскі, выкладчык, І. А. Крывовіч, оп-

тык. Перш за ўсё для іх, а таксама для ўсіх, хто штодня сутыкаецца з дарожным рухам, нагадваем, што ў красавіку ў Мінску праводзіцца операцыя «Пешаход».

М. ДЗЕРГАЧОУ,
дзяржаўтаінспектар
ДАІ
Маскоўскага раёна.

ПРЫЕХАЛІ...

АСЦЯРОЖНА: МАГІЯ ЛІЧБАЎ

Можна і не верыць у яе — у магію гэта. Але яна ўсё роўна, раней ці пазней, заявіць пра сябе, калі існуе на самой справе.

Здавалася б, што яшчэ можа змяніцца з павышэннем кошту праязных білетаў, акрамя змесціва студэнцкіх кашалькоў? Давайце падумаем. Замест 1,5 рубля ў месяц на адзін від транспарту — тры з паловай, замест 1,9 на два віды — чатыры з паловай і пяць з паловай на ўсе віды на змену 2 рублям і 30 капейкам. Яшчэ раз паглядзіце на гэтыя лічбы. Ні-

бы страчана нешта, акрамя грошай, з-за развітаня з ранейшым коштам праезду. Бо лічбы гэтыя — не проста выражэнне цаны, яны частка таго жыцця, якое наўрад ці вернецца ўжо. Былое жыццё наша не карыстаецца ні трамваем, ні аўтобусам ці тралейбусам, ні метро. Яно застаецца дзесьці за намі — усё далей з кожным днём. А можа, наадварот, імкліва памчалася ўперад і яшчэ сустрэне нас на якім-небудзь складаным скрыжаванні?

СПРАВА Ў ЛІТАРЫ

Нехта пазайздросціць цяпер студэнтам: у будзённых дні яны могуць плаціць за білет у кіна-тэатры палову яго звычайнага кошту. Трапілі студэнты, на гэты раз, як і ў большасці дзяржаўных пастаноў і рашэнняў, у адну «кампанію» з інвалідамі і пенсіянерамі — гэта ўжо наўрад ці можна лічыць падставай для зайздрасці. У нечым будучыя спецыялісты з вышэйшай адукацыяй падобныя на пенсіянераў, а яшчэ чымсьці нагадваюць інвалідаў...

«Як даведацца пра час льготных сеансаў?» — пацікавіліся мы па тэлефоне 20-90-90. «Шукайце ў кінарэкламе літару «л», — адказалі там.

Шукаем. Трапляецца яна толькі на ранішніх і дзённых сеансах (дарэчы, больш танных, чым вячэрніх). Для пенсіянераў, што і казаць, гэта зручна, але для студэнтаў... Выходзіць, кінапракатчыкі забараняюць юнакам запрашаць дзяўчат у кіно па льготнаму тарыфу — маўляў, на пачуццях не эканомяць. А палавіны кошт білетаў уведзены для прагульшчыкаў і хворых. Між тым, у некаторых ВНУ ўжо трэба плаціць за пропускі практычных заняткаў — вольна адна кампенсация за льготныя сеансы. А вось і другая: некаторыя з іх адначасова... падоўжаныя.

Прапануючы вам вытрымкі з апублікаванага ў французскім часопісе «Пуэн» інтэрв'ю з супрацоўнікам Нацыянальнага цэнтра сацыялагічных даследаванняў Клодам ФІШЛЕРАМ, мы разумеем, што ў заходніх гурманаў свае праблемы. Аднак сёе-тое з «рацыянальнага зерня» ў меркаваннях французскага сацыёлага ўпаўне можа прыжыцца і на нашай глебе.

— Традыцыйны біфштэк з салатай выйшаў зараз з моды, французы ў масе адышлі ад спажывання ялавічыны, што нават адлюстравалася на жывёлагадоўлі краіны. Ці не тлумачыцца гэта, на ваш погляд, зніжэннем спажывецкай здольнасці?

— Мяса — прадукт жывёлагадоўлі, а нашы адносіны да жывёл істотна змяніліся. Дарвін, этолагі — напрыклад, Конрад Лоранц — навучылі нас бачыць сувязь паміж жывёлінамі і чалавекам. Жывёлы «ачалавечыліся». У іх ёсць грамадства, паводзіны, культура; яны хіба

комых амаль нічым не адрозніваецца ад ялавічыны.

На думку некаторых антрапалагаў, харчовыя табу распаўсюджваюцца на жывёл, якія дрэнна ўпіваюцца ў класіфікацыю. Напрыклад, у некаторых грамадствах непрыгоднымі да ежы лічацца лятучыя мышы — яны пакрыты поўнаасцю, у той час як усе лятаючыя маюць пер'е; вугры — плаваюць, але не маюць лускі, як рыбы; змеі — перасоўваюцца па сушы без ног.

— У адрозненне ад велізарнай большасці насельніцтва свету, у Францыі няма праблем з недахопам

лему фарбавальнікаў, дабавак і г. д. Мы выдавочна ўсё больш і больш ужываем «неапазнаных ядомых аб'ектаў».

— У харчовым хаосе ўзнікае і боязь распаўнець. Але ж так было не заўсёды...

— Зусім да нядаўняга часу паўната ўспрымалася як прыкмета добрага здароўя! Лічылася, што ў такога арганізму ёсць рэзервы. Пазней амерыканскія страхавыя кампаніі ўзяліся за пошукі індыхатара пры аналізе «рызык» ў страхаванні жыцця, устанавілі карэляцыю паміж вагой і смяротнасцю і вырашылі, што адно залежыць ад другога. Яны стварылі табліцы ідэальнай вагі ў залежнасці ад росту. Пазней медыкі гэтыя табліцы шырока крытыкавалі і ўносілі ў іх папраўкі. Але, як бы там ні было, паўнату ўжо ніхто не разглядае як рахунак у надзейным банку. Наадварот гэта нешта непатрэбнае, нават шкоднае. А паколькі за любымі разважаннямі аб харчаванні стаіць заўсёды маральнае меркаванне, гігіеніст аказваецца перш за ўсё маралістам. Вось і лічыцца, што таўсця ёсць больш, чым выпадае на яго долю...

— А жанчыны?

— У 60-х гадах адмоўныя адносіны да паўнаты, быўшыя да гэтага справай мужчын, перакінуліся і на жанчын. У імя здароўя яны селі на дыету. Аднак эвалюцыя дала жаночаму арганізму здольнасць назапашваць тлушч, каб павысіць здольнасць да зачацця. Так, згодна з нядаўнімі даследаваннямі, першая менструацыя пачынаецца ў дзяўчат толькі тады, калі ўтрыманне тлушчу ў іх арганізме дасягае 22 працэнтаў. У час масавага голанду менструацыя ў жанчын спыняецца, зніжаецца здольнасць да зачацця.

Эвалюцыя нораваў прывяла, аднак, да таго, што сённяшняя жанчына не столькі аднаўляе чалавечы род, колькі што-небудзь вырабляе. Таму нашых сябровак хвалюе не столькі ўласнае здароўе, колькі знешні выгляд. Я сказаў бы нават, што яны гатовы дзеля адпаведнасці моднаму зараз юнацкаму вобліку паставіць сваё здароўе пад пагрозу. У модзе не класічныя формы, а вытанчанасць. Дыеталогія збліжаецца па ролі з касметалогіяй. На гэтым і грунтуецца, напрыклад, мода на аб'ястлушчаныя прадукты. Заклікі да ўжывання меншай колькасці тлушчу прыводзяць да небяспечных відаў дыеты, якія часам выклікаюць поўнае знясіленне.

— У харчаванні часам бачаць прычыну і такіх «хвароб веку», як анкалагічныя і сардэчна-сасудзістыя...

— Усе лічаць, што быць поўным і есці тлустую ежу шкодна для здароўя. Іншымі словамі, што чалавек уласнымі зубамі рые сабе магілу. Як толькі мы пачынаем шукаць тлумачэнне якому-небудзь злу, першае, што прыходзіць у галаву, — харчаванне. Не пазбеглі гэтага і ўрачы. Замест таго, каб разглядаць усе магчымыя карэляцыі паміж тлушчам, халестэрынам і сардэчна-сасудзістымі захворваннямі, паміж харчаваннем і ракам. Такія, напрыклад, справы з карэляцыяй паміж харчаваннем, багатым тлушчам і бедным валокнамі, і ракам. Яна існуе, але прычинная сувязь фармальна не даказана. Сцвярджаць наяўнасць такой сувязі, гэта ўсё роўна, што заяўляць, быццам у Нью-Йорку, горадзе небаскробаў, жанчыны менавіта таму носяць больш міні-спадніц, чым на Сярэднім Захадзе.

— Дык усё ж звязаны гэтыя «хваробы цывілізацыі» з тыпам харчавання ці не?

— Часткова так. Але харчаванне досыта падвргае перш за ўсё рызык дажыць да старасці. А чым больш мы жывём, тым больш у нас шанцаў і атрымаць сардэчна-сасудзістае ці анкалагічнае захворванне. Таму што, як правіла, такія хваробы праяўляюцца не ў 25—30 гадоў. Самым небяспечным для здароўя сучаснага «чалавека ўсёяднага» з'яўляецца і павелічэнне працягласці яго жыцця.

Дзве прыступкі наверх?

На мехмаце Маскоўскага ўніверсітэта ўжо некалькі месяцаў ідуць спрэчкі аб пераходзе на так званую «двухступеньчатую сістэму навучання», якая можа дапамагчы газбавіцца ад «вечных студэнтаў». Сутнасць гэтай сістэмы ў тым, што студэнт пасля чатырох гадоў вучобы ў ВНУ лічыцца выпускніком і можа самастойна шукаць работу па сваёй спецыяльнасці. А жадаючыя могуць вучыцца яшчэ два гады. Невядома толькі, ці здолее адзін факультэт пабудаваць дастатковыя падставы для пераходу да такіх форм зносінаў паміж прадпрыемствамі і ВНУ.

На

заняткі — з лыжкай

Не абышла і сталойкі Краснаярскага ўніверсітэта агульная праблема нашага грамадскага харчавання: тут стала не хапаць і талерак, і лыжак, і відэльцаў. Студэнтам прапануецца хадзіць на абед з персанальнымі лыжкамі і відэльцамі, а ўсім забяспечаным посудам супрацоўнікам і навучэнцам — дапамагчы ўніверсітэцкай сталовай.

250

рублёў — таксама стыпендыя

Пры прэзідыуме АН Казахстана створаны рэспубліканскі фонд падтрымкі творчых ініцыятыў маладых вучоных. Усе маладыя людзі гэтай рэспублікі, якія маюць цікавыя навуковыя ідэі ці праекты і ведаюць шляхі іх рэалізацыі, могуць разлічваць на падтрымку фонда. Саветам Міністраў Казахстана ССР зацверджана стыпендыя памерам 250 рублёў для аспірантаў АН і Міністэрства народнай адукацыі рэспублікі і стыпендыі, якія носяць імёны вядомых людзей, памерам 200 рублёў.

Застолле з «неапазнанымі аб'ектамі», або Яшчэ раз пра навуку харчавання

— Не. Тут праглядаецца глыбокая перамена ў адносінах да харчавання. Ад колькаснага падыходу людзі перайшлі да якаснага, ад боязі недадання — да асцярогі харчавання няправільна. На працягу многіх дзесяцігоддзяў спажыванне мяса расло разам з узроўнем жыцця, яго нават можна было разглядаць як пэўнага роду барометр эканамічнага росту. Зараз гэта ўжо не так.

— Ці датычыць гэта толькі мяса?

— Спажыванне мяса стала зніжацца — у параўнанні, напрыклад, са спажываннем хлеба — адносна позна. У канцы XIX стагоддзя кожны чалавек ужываў у сярэднім 811 грамаў хлеба ў дзень. Зараз — толькі 170 грамаў.

— Чаму?

— На працягу многіх стагоддзяў хлеб з'яўляўся базавым прадуктам. Не з'еў хлеба — нібыта і не сыты. Без хлеба ўзнікала адчуванне недадання. Зараз ён разглядаецца як дапаўненне, гэта значыць стаў адным з відаў харчавання сярод многіх. Адносіны да ежы эвалюцыяніруюць разам з грамадствам. Раней людзі «зараблялі сабе на хлеб». Пазней узнік выраз «зарабляць свой кавалак мяса». Магчыма, хутка стануць гаварыць: «зарабляць свой паштэт з крабаў»? Мы канстатуем перамеркаванне харчовых ролей і змяненне значэння, якое надаецца прадуктам.

— Ці быў адыход ад мяса рэзкім і нечаканым?

— Ён адбыўся паступова. У 50-х—70-х гадах урачы прапісвалі біфштэк як сродак ад сардэчна-сасудзістых захворванняў. Мяса здавалася тады гарантыяй здароўя, стравай для мужчын — і для фізічнага работніка, і для спартсмена. Перамена адбылася ў два этапы. Спачатку ўзнікла думка, што мяса не з'яўляецца неабходным. Зразумела, шкодным яго яшчэ не называлі, але ранейшая думка ўжо змянілася. Зараз «пажадлівасць» усё больш выцясяецца вегетарыянствам. Мы яшчэ не зраўняліся са Злучанымі Штатамі, дзе ствараецца сапраўдная непрыязнасць да мяса. Там у некаторых рэстаранах заказваць біфштэк амаль гэтак жа недарэчы, як выкурыць у грамадскім месцах пачак цыгарэт. І гэта яшчэ мякка сказана...

— Ці ёсць іншыя прычыны для змянення «харчовага статута» мяса?

толькі што не гавораць.

— Як жа выходзіць са становішча «чалавек усёядны»?

— З дапамогай кулінарыі. Гэта спосаб падаць новае пад «знаёмым соусам». Кулінарыя здольна таксама змяніць манатоннае харчаванне, ствараючы ўражанне разнастайнасці. Ні адно грамадства не ўжывае ўсяго, што з'яўляецца ў яго акружэнні патэнцыяльна прыдатным да ежы. Але ж віды, што лічацца невядомымі, неабавязкова біялагічна таксічныя. Мы не ядзім насякомых, таму што ў нашым грамадстве яны з'яўляюцца прадметам агіды. Панцыр тут ні пры чым — аплятаем жа мы ракападобных... А на самой справе пратэін нася-

харчавання. Тым не менш ніколі не гаварылі так многа тут пра кухню, пра харчаванне. Што ж адбываецца?

— З пачатку 60-х гадоў гандаль прадстаўляе пакупніку шырокі асартымент прадуктаў. Патрэбна рабіць выбар. Чым менш упэўнена адчувае чалавек сябе ля паліцы, тым больш вакол жадаючых даваць — або прадаваць — яму парады. Прычым часта супярэчлівыя. І гэта натуральна: развіццё харчовай прамысловасці прывяло да таго, што мы не маем дакладнага ўяўлення аб тым, што ядзім. «Ці ведаем мы, што ядзім?» — пад такім загалоўкам часопісы 70-х гадоў разглядалі праб-

